

Beatriz Otaegi

DONOSTIAKO UDALEKO EUSKARA ZINEGOTZIA

■ Donostiako Udalean euskara zinegotzia da Beatriz Otaegi. Eusko Alkartasunakoa andereño lanetan aritu zen ikastolak sortu zireneko urteetan. Orduko andereñoen ilusioa falta dela sumatzen du, aitortu duenez. Egun ad-

ministrazio lanetan murgilduta, administrazioak euskara benetan sustatzeko borondatea falta duela uste du. Erabilera bultzatzea da, Otaegiren ustez, etorkizunean euskararen erronka nagusia.

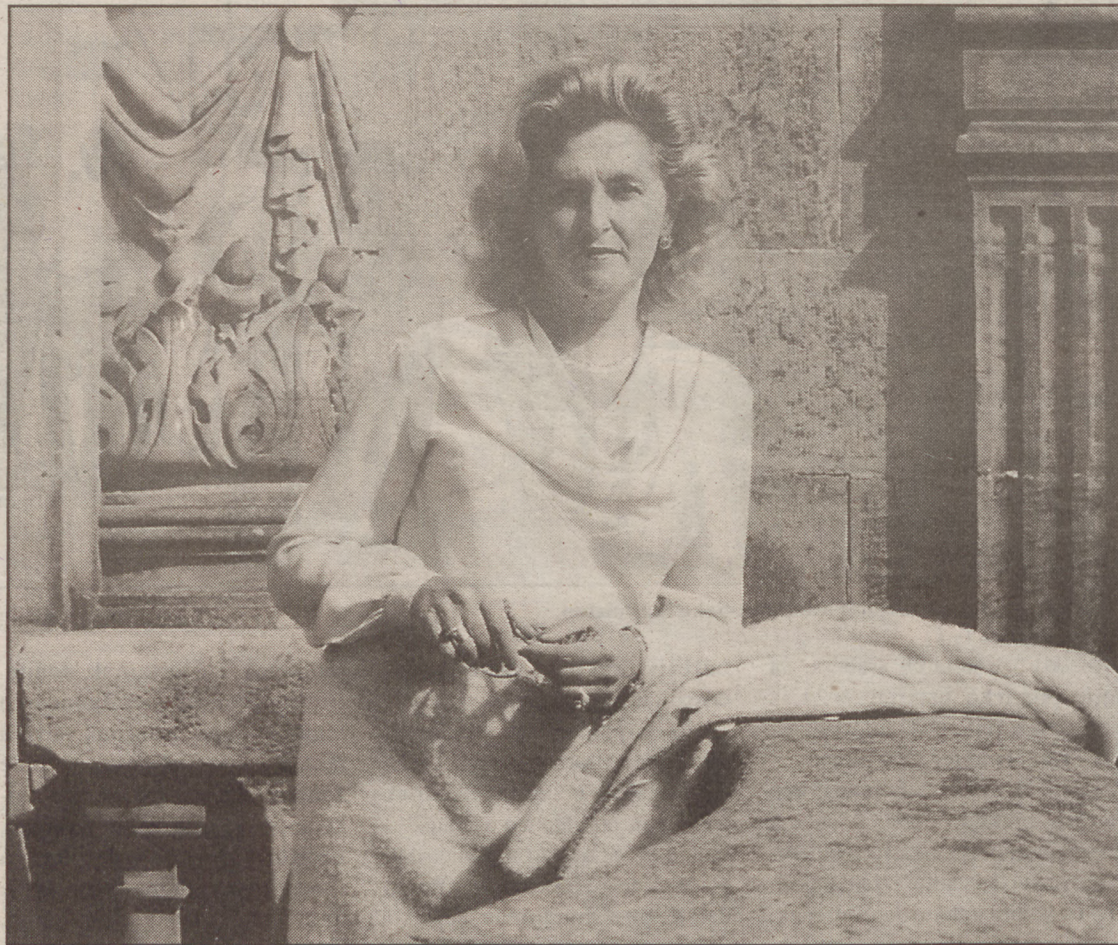
«Ezagutzatik erabilerara pasatzeko beldurra dago»

EGUNKARIA.— Euskal Herriko hiribururik euskaldunena da Donostia. Erdalduna da ordea.

BEATRIZ OTAEGI.— Donostian pasa dezakezu asteburu bat lasai-lasai kaleetan euskara gutxi adituz. 'Bat' soziolinguistika aldizkarian gaelikoari buruzko artikulua bat irakurri berri dut, eta hor esaten denez, jendeak hizkuntza ezagutzen duen arren, kalean ez du erabiltzen. Donostian antzeko zerbait gertatzen ari dela iruditzen zait, euskara entzun nahi baduzu leku jakin batzuetara joan behar duzu. Komunikaziorako erabiltzen den hizkuntza ez da euskara. Hau irakaskuntzako, kultur alor jakin batzuetan erabiltzeko hizkuntza bilakatzen ari zaigu. Horrek kezkatzen nau.

EGUNKARIA.— Ikastolak sortu ziren garai hartan andereño gisa aritu zinen. Zer aldatu da?

OTAEGI.— Euskarak ezagutza mailan izugarritzko indarra hartu du hogei urte hauetan, hori ukazina da. Iruditzen zait ordea, nahiz eta behar bada fuerte samarra den hau esatea, garai batean ikastolaren inguruan ibiltzen zirenak militanteagoak zirela, euskararen alde lan egiten zuten orduak kontatu gabe. Orain ikusten dut irakasle euskaldunak funtzionario bilakatu direla, ez dagoela lehen zegoen ilusio hori. Uste dut zerbait gaizki egiten ari garela, eta hori izan daiteke puntu bat. Militantziak ematen zuen ilusio hori, erromantizismo hori, garai bateko andereñoek genuen

Erabilerak kezkatzen du Beatriz Otaegi euskara zinegotzia.

ANDER GILLENEA

ilusioa desagertu egin da.

EGUNKARIA.— Gazteenak, ezagutu arren, euskara gutxien erabiltzen dutenak direla diote datuek. Hori izan daiteke gakoa?

OTAEGI.— Eginahalak egiten dituzte irakasleek normalean. Edozein ikastolara joaten bazara, ikasleek euskara maila ona dutela ikusiko duzu. Baina ira-

kasle gehienak bat datoz zera azpimarratzean: klasean euskaraz egiten dute baina karriketan erdaraz. Hor ari zaigu berriz gertatzen Irlandan gertatzen dena. Euskara kultur hizkuntza bihurtzen ari da, baina komunikazio hizkuntza erdara da. Guk berriz alderantzizko egoera bizi genuen, gure komunikazio hiz-

kuntza euskara zen eta eskolan erdara egitera behartzen gintuzten. Badago zerbait gaizki egiten ari garena, eta horrek analisi sakona eskatzen du. Gaurko ikasle gazteek ez dute kasualitatez erdaraz egiten, hor inertzia bat dago, eta hori haustea izugarri zaila izango da.

EGUNKARIA.— Administra-

zioari dagokionez, nola ikusten duzu egoera?

OTAEGI.— Mitxelenak esaten zuen edozein giza taldek, edo edozein pertsonak, hiru aukera dituela bere ama-hizkuntzaren inguruan: ontzat ematea, gain-behera doan neurrian uztea edota berea duenaren alde egitea. Hori administrazioa ekar dezakegu. Aginte publikoak hiru jarrera har ditzake: errepresioa, tolerantzia edota sustapena. Gaur egun ez dago aginte publikorik euskararen kontra dagoela esatera ausartuko denik, errepresio garai hura pasatu zen. Orain bigarren fase baten gaude, tolerantziaren fasean. Hau da, gu euskararen alde gaude, zaindu beharreko balore kulturala da... baina hori errepresio kamuflatua da. Medioak jartzea, sustatzea, giza baliabideak jartzea, ekonomia aldetik ondo hornitzea da euskararen alde egotea. Gainontzekoa kontra egotea da. Tolerantziaren barruan errepresio kamuflatua dago. Hori arriskutsuagoa da.

EGUNKARIA.— Zein lehentasun markatu dituzu?

OTAEGI.— Aurten erabilerara normalizatzeko egitasmoa proposatu dugu. Udalaren zenbait sailetan, jadanik hori egiteko trebatuta daudenak, euskara lan hizkuntza izatea proposatu dugu. Trebakuntzaren ostean % 80 euskaraz lan egiteko gai direla, eta nahi dutela, ikusi dugu. Hala ere, erabilerara plana martxan jartzeko arazoak ditugu. Zergatik? Salto kualitatibo handia da, langileek lana euskaraz ekoizten hasi behar dute. Horrek izugarritzko beldurra sortzen du Udaleko politikoen artean. Kristoren beldurra dago ezagutza planetik erabilerara planera pasatzeko. Esaten digute nahikoa lan badugula falta diren langileak euskalduntzen eta trebatzen.

Alain

BITXIAK - ERLOJUAK - GRABATUAK

Colon pasealekua, 11 - DONOSTIA - Tel. 32 09 62

Donostiarra Bodega

OGITARTEKO GOXOAK

Peña eta Goñi, 13

DONOSTIA

Neurri handiak

EMAKUMEA

GIZONA

Agur bero bat!!

Nere Zugasti

Trueba kalea, 13 Tf.: 27 76 16 DONOSTIA (Cataluña aparkalekuaren ondoan).

E
U
S
K
A
L
T
E
G
I
A

E
U
L
I
A
L
D
E

JOSE MARIA SOROA, 10
TF.: 28 13 69
DONOSTIA